917/13

Den 27. maj 2013 blev i sag nr. 83.639:

xxxx xxxxxxxxxx
xxxxxx xxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx
xxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har tegnet erhvervskøretøjsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt tyveri af det forsikrede køretøj, der er en leaset varevogn af mærket Renault Master, årgang 2006.

Selskabet henviser til, at klageren ikke har godtgjort, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed som anmeldt.

Klagerens advokat har i klagebrev af 11/7 2012 til selskabet anført:

> "[Klageren] har rettet henvendelse til undertegnede i anledning af Deres brev af 20. juni d.å.
>
> Jeg skal ved nærværende rejse krav på Deres øjeblikkelige udbetaling af forsikringssummen i anledning af tyveriet den 11. april 2012 af bilen.
>
> Som begrundelse herfor skal jeg henvise til det blotte forhold, at min klient har anmeldt tyveriet til såvel politiet som til Dem. Allerede dermed har min klient løftet bevisbyrden for, at der foreligger en dækningsberettiget skade under den af min klient tegnede motorforsikring hos Dem.
>
> Min klient har ikke nogen forpligtelse til at fremkomme med yderligere dokumentation i anledning af Deres forsøg på mistænkeliggørelse af, om bilen reelt har været stjålet eller ej.

Deres manglende evne til at få korrekte og rigtige oplysninger ud af de forskellige værksteder etc. skal ikke komme min klient til skade. De har ikke på nogen måde dokumenteret, at den pågældende bil ikke er blevet stjålet.

Jeg har følgende bemærkninger til det i Deres brev af den 20. juni d.å. anførte:

Det er Deres opfattelse, at den pågældende bil ikke kunne køre på tidspunktet for tyveriet.

Til orientering vedlægges kopi af servicebogen, hvoraf det fremgår, at bilen i perioden fra min klients overtagelse den 3. juni 2010 og til tyveriet, er blevet løbende vedligeholdt med serviceeftersyn (bilag ...).

Den 8. november 2011 fik min klient skiftet motorolie og filter samt udført diverse øvrige reparationer (bilag ...).

Den 23. november 2011 modtog min klient regning for køb af ny dieselpumpe, montering heraf, køb af komplet kobling, montering heraf, køb af stålfælge og montering af dæk på stålfælge med i alt kr. 17.531,25 fra ... (bilag ...).

Den pågældende reparation og udskiftning af diverse dele afhjalp ikke det motorproblem, som bilen havde på dette tidspunkt, hvorfor min klient igen den 18. december 2011 (bilag ...) var nødt til at få bilen repareret på ny.

Den 3. januar 2012 fik min klient gennemgået bilen med computer på et autoriseret Renault værksted, hvorefter bilen igen var køredygtig. Jeg vedlægger værkstedsfaktura herfor, dateret den 3. januar 2012 (bilag ...).

Jeg vedlægger i øvrigt til Deres orientering kopi af de øvrige fakturaer vedrørende indkøb af værkstedsydelser og reservedele til bilen (bilag ...).

Min klient har - til trods for, at han ikke har været pligtig hertil - ved fremlæggelse af forannævnte bilag ...-... dokumenteret, at der er afholdt betydelige udgifter på reparation af bilen og at bilen herefter kunne køre.

Såvel min klient som dennes chauffør bekræfter, at bilen ikke har været defekt siden den 13. marts 2012.

De angiver, at et 'vidne' har konstateret, at bilen har været parkeret ved ... i ... Kommune forud for tyveriet. Dette fremstår som en udokumenteret påstand.

Hertil kommer, at Deres 'forsøg' på mistænkeliggørelse af min klients anmeldelse af tyveri af den pågældende bil er usammenhængende. Øverst på side 2 af Deres brev af den 20. juni 2012 anfører De, at De ikke har tiltro til 'at motoren, jfr. din egen forklaring, var fejlfri før tyveriet'.

Nederst på side 2 og øverst på side 3 indikerer De, at min klient skulle være kørt til Tyskland i den pågældende bil og her - sådan må Deres brev af den 20. juni d.å. forstås - have bortskaffet bilen for derefter at anmelde den stjålet.

Den af Dem herved afgivne insinuation er i sig selv så grov, at min klient overvejer sine muligheder i forhold til at rejse sag om ærekrænkelse.

Derudover kan min klient - naturligvis - ikke køre til Tyskland i bilen - en tur på ikke under 300 km - hvis den pågældende bil havde en defekt motor.

Hertil kommer, at min klient tidligere har fremsendt kopi af diverse færgebilletter etc., der ved nærværende genfremsendes som bilag ...

Billetprisen for varebiler er betydeligt dyrere end det beløb, som min klient har betalt, hvorfor min klient også af den grund ikke kan have kørt i varevognen.

For så vidt angår de af Dem anførte teleoplysninger, har min klient ved fremlæggelse heraf dokumenteret, at der har været forbindelse mellem ham og hans chauffør 11. april 2012 ca. kl. 21.29, hvilket svarer fuldstændig til hans forklaring. Om kontakten har været kl. 21.29 eller 21.30 eller 2 timere senere er uden betydning for Deres pligt til at udbetale erstatning, da det er dokumenteret, at der har været kontakt mellem min klient og hans chauffør på dette tidspunkt.

I forhold til Deres bemærkninger vedrørende det forhold, at der ikke er mistet nogle nøgler, skal jeg henlede Deres opmærksomhed på de efterhånden talrige 'Kontant' udsendelser, hvor eksperter har startet biler med fabriksmonterede startspærre. Dette er også gentagne gange blevet lagt til grund i retspraksis.

Endelig er det usandsynligt, at min klient skulle have brugt så betydelige summer på reparation af bilen, som han har, hvis han senere har planlagt at bortskaffe den pågældende bil.

På baggrund af ovennævnte imødeser jeg øjeblikkeligt udbetaling af min klients forsikring samt en undskyldning til min klient for den af Dem foretagne mistænkeliggørelse af min klients motiver."

Klagerens advokat har i klageskrift af 21/11 2012 til nævnet anført:

"På vegne af [klageren] v/advokat ..., påklager jeg ved nærværende Topdanmarks afgørelser af henholdsvis 20. juni og 19. juli 2012, hvorved Topdanmark nægter at udbetale erstatning til [klageren] i anledning af tyveri af erhvervsbil tilhørende [klageren] den 12. april 2012.

På vegne af [klageren] nedlægger jeg påstand om, at Topdanmark Forsikring A/S tilpligtes at anerkende at udbetale erstatning for tyveriet af bilen. Størrelsen af erstatningen er ikke klarlagt på nuværende tidspunkt og jeg forbeholder mig at nedlægge særskilt påstand herom.

Jeg kan til orientering om sagen oplyse følgende:
Min klient overtog bilen af mrk. Renault Master med reg.nr. ... den 3. juni 2010. Min klient har løbende vedligeholdt bilen, jf. vedlagte kopi af servicebogen og kopi af diverse regninger (bilag ... til og med bilag ...).

Den 11. april 2012 kl. 21.30 blev min klient kontaktet af den chauffør, der fører den pågældende bil. Chaufføren oplyste, at bilen var blevet stjålet den 11. april 2012.

Min klient rettede i den anledning henvendelse til Topdanmark og politiet. Topdanmark påbegyndte skadesbehandling og ved brev af 20. juni 2012 afviste Topdanmark at betale erstatning. Min klient rettede herefter henvendelse til undertegnede og jeg skrev den 11. juli 2012 til Topdanmark og fastholdte deres pligt til at betale erstatning til min klient. Ved brev af 19. juli 2012 afviste Topdanmark kravet.

4. 83.639

Jeg skal til støtte for min klients krav generelt henvise til mit brev af 11. juli 2012 anførte.

Som anført heri, er det veldokumenteret og uden for enhver tvivl, at det pågældende køretøj er blevet stjålet.

Topdanmark henviser i deres brev af 19. juli 2012 til en dom af 1. marts 2006 afsagt af Østre Landsret og til Ankenævnets afgørelse af 14. december 2011.

For så vidt angår Østre Landsrets dom skal jeg henlede Ankenævnets opmærksomhed på, at politiet i den pågældende sag efter undersøgelse af det anmeldte biltyveri havde konkluderet, at 'der ikke er rimelig formodning om, at der er begået strafbare forhold'. Dette er ikke tilfældet i nærværende sag. Politiet har i nærværende sag accepteret den pågældende anmeldelse som et reelt tyveri. Allerede derfor kan Østre Landsrets dom af 1. marts 2006 ikke tillægges betydning for nærværende sag.

For så vidt angår Ankenævnets afgørelse af 14. december 2011 skal jeg henlede opmærksomheden på, at en bilfinder i sommeren 2010 havde set den senere anmeldte bil holde på en parkeringsplads med 'store skader, punkteret dæk, knuste ruder'.

I nærværende sag er der ikke nogen, der har set det pågældende køretøj holde på tilsvarende vis i ødelagt stand. Tværtimod er det dokumenteret, at bilen kunne køre, jf. den foran anførte bilag.

På den baggrund bør Topdanmark Forsikring A/S forpligtes at betale erstatning i overensstemmelse med forsikringsvilkårene."

Heroverfor har selskabet i brev af 6/12 2012 til nævnet anført:

"Klager har anmeldt sin leasede varevogn stjålet d. 11. april 2012 fra ... i ... ud for nr. 116, hvor hans chauffør bor. Tyveriet skulle ifølge klagers chauffør være konstateret af chaufføren omkring kl. 22.00.

I den forbindelse skal jeg bemærke, at vi d. 13. marts 2012 blev kontaktet af en institution i ... ved ..., der klagede over at, varevognen havde holdt parkeret på deres parkeringsplads i omkring en måned, og vi kontaktede derfor klager på dette tidspunkt, der oplyste, at varevognen var på værksted med en motorskade, og at det måtte være værkstedet, der benyttede parkeringspladsen. Køretøjet blev fjernet fra parkeringspladsen et par dage efter institutionens henvendelse.

Vores skadeinspektør har efter det anmeldte tyveri haft kontakt med klager og har herunder bedt klager skaffe dokumentation for den reparation varevognen må have været igennem fra marts til det anmeldte tyveritidspunkt.

Denne dokumentation har klager ikke kunne fremvise, hvorimod der er fremsendt 2 faktura på omkring 35.000 vedr. en reparation november og december 2011 af bl.a. en dieselpumpe, der ifølge klager ikke var monteret korrekt. Motoren var derfor ikke i orden efter denne reparation.

Klager har endvidere oplyst os, at han blev ringet op af sin chauffør d. 11. april 2012 omkring kl. 21.30. Ved denne lejlighed skulle chaufføren have underrettet klager om, at varevognen var stjålet. Ved kontrol af teleoplysningerne fremgår det imidlertid, at chaufføren ikke har ringet til klager, men at klager har ringet til chaufføren.

Der har været i alt 4 opkald fra klagers telefon d. 11. april til klagers chauffør og et opkald fra chaufføren til klager. Det første opkald fra klagers telefon sker 02.16, men har kun en varighed på 4 sek. Det efterfølgende kl. 03.37 varer 75 sekunder og sker fra chaufførens telefon til klager. Herefter er der to relative lange opkald fra klagers telefon til chaufføren på henholdsvis 600 og 172 sek. kl. 18.33 og 18.43. Det sidste opkald til chaufføren sker kl. 21.29 og har kun en varighed på 20 sek. hvilket må siges at være af meget kort varighed, hvis det skal forudsættes, at der her tales om, at køretøjet er blevet stjålet.

Det har ikke været muligt, at indhente teleoplysninger fra klagers chauffør, da denne har afvist at give os samtykkeerklæring.

Som det i øvrigt også fremgår af politiets anmeldelsesrapport, har klager et opkald til politiet kl. 23.23, hvilket i øvrigt forekommer os noget sent, hvis tyveriet skulle være opdaget ved opkaldet til klagers chauffør kl. 21.29.

Klager har kort før tyverianmeldelsen været på rejse bla. i Tyskland og England og ifølge klager var han kørende i en anden bil. Vores skadeinspektør har via klagers kontoudtog konstateret at klager har et træk fra Scanlines på 1.268 kr. d. 10. april 2012.

Varevognen var forsynet med startspærre og kan derfor som udgangspunkt ikke stjæles uden rette nøgle. Klager har fremsendt en nøgle og forhandleren, der er indgået leasingaftale med, har den anden, og der er ifølge klager ikke mistet nøgler.

Vi er naturligvis klar over, at det kan lade sig gøre at bryde en startspærre med særlig viden, særligt udstyr og god tid. Imidlertid undrer det os, at man skulle bruge tid og penge på at bryde en startspærre på det aktuelle køretøj, der kort før tyveriet henstod på ovennævnte parkeringsplads med motorskade i omkring en måned.

Klagers advokat anfører, at klagers køretøj ifølge de fremsendte bilag til Ankenævnet kunne køre. Jeg vil derfor venligst bede om kopi af de nævnte bilag, idet det ikke tidligere har været muligt for klager eller dennes advokat, at fremvise dokumentation på reparationen af den motorskade, der var årsag til, at køretøjet henstod så længe på en parkeringsplads ved den nævnte institution.

Endelig gentager klagers advokat, at det var klagers chauffør, der kontaktede klager om tyveriet, men det er ikke korrekt jf. de tidligere omtalte teleoplysninger.

Dommen og ankenævnskendelsen som klagers advokat henviser til, blev alene fremsendt advokaten for at underbygge retspraksis omkring bevisbyrden i forbindelse med anmeldelse af en forsikringsbegivenhed.

På grund af sagens samlede omstændigheder må vi fastholde, at klager ikke har godtgjort, at der er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed som anmeldt.

Leasinggiver har noteret en panthaverdeklaration på policen, der dækker bortkomst af køretøjet efter 6 måneder. Erstatningen fastsættes jf. deklarationens bestemmelser til køretøjets gensalgsværdi med fradrag af en selvrisiko på mindst 20.000 kr. Vi har i den forbindelse tilbudt leasinggiver 25.000 kr. efter fradrag af selvrisiko d. 22. november 2012.

Beløbet vil blive krævet refunderet af klager efter udbetalingen."

6. 83.639

Hertil har klagerens advokat i brev af 5/2 2013 til nævnet bemærket:

"Jeg skal i det hele fastholde det i klageskrift af 21. november 2012 til Ankenævnet anførte, herunder det i mit brev af 11. juli 2012 til Topdanmark Forsikring A/S anførte.

Til supplerende støtte herfor skal jeg gøre følgende gældende:

Det fremgår af Topdanmarks brev af 6. december 2012 og af deres tidligere breve i sagen, at Topdanmark den 13. marts 2012 blev kontaktet af *'en institution i ... eller ..., der klagede over, at varevogn havde holdt parkeret på deres parkeringsplads i omkring en måned, ...'.*

På baggrund af den præcise angivelse af tidspunktet for denne klages indgivelse til Topdanmark, må der have været optaget et telefonnotat hos Topdanmark. Dette telefonnotat og registreringer af de skridt, som Topdanmark tog i anledning af klagen, er ikke indsendt til Ankenævnet. Det kan derfor ikke konstateres, hvilken institution, der har klaget til Topdanmark, hvem i den pågældende institution, der har klaget til Topdanmark samt hvad det præcise indhold af klagen havde været.

Rigtigheden af det af Topdanmark anførte vedrørende klagen kan derfor ikke verificeres og forholdet kan derfor ikke tillægges betydning ved afgørelsen af sagen.

Som min klient tidligere har meddelt Topdanmark, har min klient to telefoner. Topdanmarks manglende mulighed for at kontrollere rigtigheden af telefonsamtalen mellem min klient og hans chauffør og chaufførens manglende samtykke til indhentning af teleoplysninger for chaufføren kan på den baggrund ikke godtgøre, at den af min klient foretagne anmeldelse ikke er korrekt.

Dertil kommer, at Topdanmark tilsyneladende både mener, at bilens motor var defekt, jf. anden sidste afsnit på side 2 i Topdanmarks brev til Ankenævnet og at min klient har kørt bilen til Tyskland for egen kraft. Dette lader sig - naturligvis - ikke gøre.

Som anført i bilagene ...-... har min klient i perioden fra 8. november 2011 til 3. januar 2012 dokumenteret at have afholdt udgifter på kr. 36.687,47 til reparation af bilen. Bilen havde på tidspunktet for min klients køb en værdi på i alt kr. 155.600,00 med tillæg af moms og en forsikringssum på tidspunktet for tyveriet på kr. 95.000,00 og det må på den baggrund konstateres, at det har formodningen i mod sig, at min klient skulle anvende over en tredjedel af bilens værdi på udbedring af bilen og herefter 'lade den stjæle'. Udgifterne til reparationen ville i givet fald have været tabt.

På baggrund af ovenstående fastholdes det, at Topdanmark skal tilpligtes at udbetale forsikringssummen til klager."

Nævnet har fået forelagt de bilag, parterne har fremlagt.

7. 83.639

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at der til sagens afgørelse kræves en nærmere bevisførelse vedrørende det anmeldte tyveri. Da en sådan bevisførelse ikke kan finde sted for nævnet, men i givet fald må foregå ved domstolene, hvor der er mulighed for parts- og vidneforklaringer, må nævnet med henvisning til § 4 i nævnets vedtægter afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson